

denne Forøgelse af Ejendomsskylden gennem Værdistigningen er, maaske den højtærede Finansminister ved de?? Jeg ser, at paa Finansloven er der beregnet 6,700,000 Kr. af Ejendomsskylden. Det er ikke noget stort Tillæg, før har det været 6,300,000, der er altsaa beregnet ca. 400,000 i Tillæg, men jeg antager, det maa være meget, meget mere. Jeg synes, at inden man rører ved disse Forhold, burde man have Oplysning om, hvor stort Tallet er for Danmark. Hvor stor er hele dets Ejendomsskyldvurdering for Øjeblikket efter den sidste Vurdering, og hvor meget vil Ejendomsskylden indbringe i Statskassen? Derom altsaa mangler der Oplysninger. Det forekommer mig, at det under de Forhold, vi nu lever under, den Krise, Landbruget nu befinder sig i, vilde være saare fornuftigt at opsætte denne nye Beskatning. Disse 3 Millioner kan jo ikke spille nogen større Rolle for vore Finanser — maaske kan der komme noget mere ind, men Beløbet spiller i det hele taget ikke nogen nævneværdig Rolle i Sammenligning med de Beløb, vi her sidder og forhandler om — forleden Dag vedtog vi en Udgift paa 37 Mill. i Løbet af en halv Time.

Jeg vilde ønske, at denne Lov kunde opsættes, til vi ser, hvordan Landbrugs-krisen udvikler sig. Jeg er ikke nogen absolut Modstander af at lægge større Skatter paa de faste Ejendomme, men jeg siger, at det nuværende Tidspunkt er saa uheldigt, som det kan være.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal indskrænke mig til faa Bemærkninger; jeg tror ikke, det vil føre til noget at forsætte Debatten, thi jeg skulde næsten tro, at ærede Medlemmer har taget deres Stilling, saa at det, der nu siges, ikke vil forandre den Stilling, man en Gang har valgt.

Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordførers Betragtninger over Lovforslaget og til den anbefaling, han har givet det; jeg kan kun paa det stærkeste støtte den.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) fremførte mange Indvendinger mod Lovforslaget, og en af dem, han lagde stærkest Vægt paa, var den, at Landejendomme — det var jo særlig dem, han interesserede sig for — havde faaet saa store Byrder at bære i de afvigte 3 Aar, og han anførte som Bevis derfor, hvor højt Beskatningen nu gik i Amtskommunerne. De Oplysninger, som jeg

kunde tilvejebringe, har jeg tilvejebragt. Jeg vil for Resten gøre opmærksom paa, at det ikke er det Udvalg, som nu har siddet og behandlet Skattelovforslagene, der har forlangt Oplysningerne, men det Udvalg, der i forrige Samling behandlede Lovforslaget om Ejendomsskyldens Forhøjelse. Men om disse Oplysninger, som jeg ikke i det enkelte kan repetere — jeg har end ikke en Afskrift for mig i dette Øjeblik —, og som det ærede Medlem har faaet og brugt, vil jeg sige dette, at det ærede Medlem anførte nogle jyske Amtskommuner, hvor Beskatningen var gaaet meget højt op, men han kunde jo ogsaa have anført sjællandske Amtskommuner, hvor Forøgelsen i Virkeligheden er overmaade ringe. Kun ved at fremdrage disse enkelte jyske Amtskommuner kom det ærede Medlem til et saa afskrækkende Billede som det, han gerne vilde udkaste. Hvad Grunden har været til, at man i enkelte jyske Amtskommuner er kommet til en saa høj Beskatning, ved jeg ikke.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), som nu er omvendt Agrar, er imod den Ejendomsskyldforhøjelse, som han i Foraaret anbefalede. Jeg skal ikke forsøge igen at omvende det ærede Medlem, men paa eet Punkt maa jeg dog retlede ham. Han sagde, det var Finansministerens Fejl, at Lovforslaget om Ejendomsskyldens midlertidige Forhøjelse ikke gik igennem i Foraaret, idet jeg ikke vilde gaa ind paa en Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Det ærede Medlem husker her forkert, thi i dette høje Ting har jeg nævnt — ligesom jeg har nævnt overfor det Udvalg, der var nedsat —, at Ministeriet var villigt til at gaa netop til den Forhøjelse af Statsbanetaksterne, som nu er vedtaget af dette høje Ting, hvis man vilde vedtage Lovforslaget om Ejendomsskyldens Forhøjelse. Dette stødte den Gang paa Modstand, maaske ikke hos det ærede Medlem, men hos Partiet Venstre. Det ærede Medlem husker altsaa fejl paa dette Punkt.

Begge de to ærede Medlemmer for 3die Kreds, det 2det og det 3die Medlem (Ole Hansen og Knuth), nævnedes Kornordningen som et Eksempel paa, hvor ilde Landejendomsbesidderne og Landbruget overhovedet er stillede. Maa jeg dog gøre opmærksom paa, at Kornordningen ogsaa tager Hensyn til Landejendomsbesidderne og dem, der driver Landbrug her i Landet, idet den fastslaaer Priser for Produkterne, der imødekommer Ønsket om, at der ikke skal tabes paa Erhvervet.